

(4) Kárná komise zastaví řízení o kárném provinění, jestliže zjistí, že

- a) skutek, o němž se vede řízení, se nestal nebo není kárným proviněním,
- b) skutek nespáchal státní zaměstnanec,
- c) spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo státnímu zaměstnanci prokázáno,
- d) odpovědnost za kárné provinění zanikla,
- e) státní zaměstnanec byl za týž skutek již pravomocně potrestán rozhodnutím soudu nebo správního orgánu,
- f) státní zaměstnanec zemřel nebo přestal být státním zaměstnancem,
- g) věc byla po zahájení řízení postoupena jinému správnímu orgánu nebo orgánu činnému v trestním řízení.

(5) V případech podle odstavce 4 písm. a) až c) se usnesení účastníkovi řízení oznamuje, jinak se pouze poznamená do spisu.

§ 97

Zahlázení kárného opatření

(1) Na státního zaměstnance se hledí, jako by nebyl za kárné provinění postižen, po uplynutí

- a) 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, byla-li jím uložena písemná důtka,
- b) 2 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí, bylo-li jím uloženo snížení platu, nebo
- c) 3 let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí v ostatních případech.

(2) Rozhodnutí o uložení kárného opatření po zahlázení kárného opatření přestávají být součástí osobního spisu státního zaměstnance; to neplatí v případě propuštění ze služebního poměru.

ČÁST PÁTÁ

PODMÍNKY VÝKONU SLUŽBY

HLAVA I

ROVNÉ ZACHÁZENÍ A ZÁKAZ DISKRIMINACE

§ 98

Na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve slu-

žebním poměru se § 16 a 17 zákoníku práce použijí obdobně.

HLAVA II

SLUŽEBNÍ DOBA A DOBA ODPOČINKU

§ 99

Služební doba

(1) Služební doba státních zaměstnanců a přestávka ve službě se řídí § 78, § 79 odst. 1 a 2, § 80 až 84, 88 a 89 zákoníku práce. Pracovní doba podle zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za služební dobu.

(2) Stanovená týdenní pracovní doba podle § 79 odst. 1 zákoníku práce se pro účely tohoto zákona považuje za stanovenou služební dobu.

(3) Služební dobu rozvrhuje, kratší služební dobu povoluje a začátek a konec služební doby určuje služební orgán; řídí se § 90 odst. 1, § 90 odst. 2 písm. a) a e), § 91 odst. 1 a 2, § 91 odst. 3 písm. c) až f), § 91 odst. 4 a 5, § 92 odst. 1 až 3 a § 96 zákoníku práce.

(4) Služební orgán stanoví služebním předpisem podrobnější pravidla pro rozvržení služební doby včetně začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, a to i s ohledem na vytvoření předpokladů sladění rodinného a osobního života s výkonem služby.

§ 100

Pružné rozvržení služební doby

(1) Pružné rozvržení služební doby může povolit služební orgán.

(2) Bylo-li pružné rozvržení služební doby povoleno, řídí se § 85, 97 a 98 zákoníku práce.

§ 101

Služební pohotovost

(1) Služební pohotovost nařizuje státnímu zaměstnanci písemně služební orgán.

(2) Služba konaná v době služební pohotovosti nad stanovenou služební dobu je službou přesčas.

městnanců-důchodců, které se řídí § 69 rozpočtových pravidel.

(4) Ve služebním úřadu konají na vhodných služebních místech službu státní zaměstnanci, kteří jsou osobami se zdravotním postižením; zákon o zaměstnanosti se použije obdobně.

(5) Služební úřad zajistí bezpečnou úschovu svršků a osobních předmětů, které státní zaměstnanec obvykle do služby nosí.

§ 115

Zabezpečení státního zaměstnance

(1) Státnímu zaměstnanci přísluší od služebního úřadu při skončení služebního poměru z důvodu dlouhodobého neplnění předpokladu zdravotní způsobilosti, k němuž došlo v souvislosti s výkonem služby, odchodné ve výši dvanáctinásobku měsíčního platu.

(2) O odchodném rozhodne služební orgán.

(3) Není-li odchodné vyplaceno státnímu zaměstnanci v den skončení služebního poměru, vyplátí se v nejbližším výplatním termínu určeném ve služebním úřadu pro výplatu platu.

HLAVA VIII

PODMÍNKY PRO SLADĚNÍ RODINNÉHO A OSOBNÍHO ŽIVOTA STÁTNÍCH ZAMĚSTNANCŮ S VÝKONEM SLUŽBY A VÝKON SLUŽBY Z JINÉHO MÍSTA

§ 116

Podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby

(1) Služební úřad vytváří podmínky pro sladění rodinného a osobního života státních zaměstnanců s výkonem služby, zejména rozvržením služební doby včetně stanovení začátku a konce služební doby a pružného rozvržení služební doby, povoláním kratší služební doby, sjednáváním možnosti vykonávat službu z jiného místa a zřizováním školských zařízení za účelem předškolního vzdělávání nebo poskytováním péče o dítě v dětské skupině podle jiného zákona.

(2) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán povolí státnímu zaměst-

nanci pečujícímu o dítě, které dosud nedokončilo první stupeň základní školy, pružné rozvržení služební doby nebo kratší služební dobu; to platí obdobně i pro osamělou státní zaměstnankyni a osamělého státního zaměstnance, kteří pečují o dítě, které dosud nedosáhlo věku 15 let, jakož i pro státního zaměstnance, který prokáže, že převážně sám dlouhodobě pečuje o osobu, která se podle jiného právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo stupni IV (úplná závislost).

§ 117

Výkon služby z jiného místa

(1) Nebrání-li tomu řádné plnění úkolů služebního úřadu, služební orgán může se státním zaměstnancem uzavřít dohodu o výkonu služby z jiného místa, ve které se sjednají podmínky výkonu služby. Za místo výkonu služby se považuje místo sjednané v dohodě o výkonu služby z jiného místa.

(2) Při výkonu služby z jiného místa se na státního zaměstnance nevztahuje úprava rozvržení služební doby.

(3) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci při důležitých osobních překážkách ve službě, které se řídí § 199 odst. 2 zákoníku práce a nařízením vlády, kterým se stanoví okruh a rozsah jiných důležitých osobních překážek v práci, nepřisluší náhrada platu, s výjimkou překážek uvedených v bodech 5, 7 a 10 přílohy k tomuto nařízení vlády, nebo jde-li o poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby; pro účely poskytování platu při dočasné neschopnosti k výkonu služby platí pro tohoto státního zaměstnance stanovené rozvržení služební doby do směn, které služební orgán pro tento účel stanoví služebním předpisem.

(4) Při výkonu služby z jiného místa státnímu zaměstnanci nepřisluší

- a) plat nebo náhradní volno za službu přesčas,
- b) náhradní volno nebo náhrada platu anebo příplatek za službu ve svátek.

§ 118

Podmínky výkonu služby státních zaměstnankyň

Podmínky výkonu služby státní zaměstnankyně se řídí § 238 odst. 2 zákoníku práce.